

IBCTAMPERE.ORG

Rakkaudesta totuuteen

95 UUTTA TEESIÄ AIKAKAUDELLEMME

Nämä teesit ”Rakkaudesta totuuteen” on nimetty Martti Lutherin kirjoittamaan 95 teesin esipuheeseen perustuen:

*”**Rakkaudesta totuuteen** ja halusta tuoda se julkisuuteen väitellään seuraavista lauseista Wittenbergissä kunnianarvoisan isän Martti Lutherin, vapaiden tieteiden ja pyhän jumaluusopin maisterin sekä viimeksi mainitun aineen vakinaisen opettajan johdolla. Hän pyytää sen vuoksi, että ne, jotka eivät suullisesti ja persoonallisesti läsnä ollen voi keskustella meidän kanssamme, tahtoisivat tehdä sen poissa ollen kirjallisesti. Herramme Jeesuksen Kristuksen nimessä, aamen.”*

Tänä 95 teesin 500-vuotisjuhlavuonna julkaisemme seuraavat teesit aikakaudellemme. Rukouksemme on, että nämä teesit johtavat syvemmälle Raamattuun, elämään yksin uskosta yksin Kristukseen.

Sola Scriptura - Yksin Raamattu

1 Pyhä Raamattu on Jumalan kirjoitettu Sana. Alkuperäiset käsikirjoitukset ovat Jumalan henkeyttämät, autoritatiiviset, selkeät ja erehtymättömät. Sana on täysin riittävä antamaan kaiken sen, mitä elämään ja jumalisuuteen tarvitaan.

2 Pyhä Raamattu on ainut kirjoitettu Jumalan Sana. Tämän takia unien, päänsisäisten äänien tai vahvojen mielen ja sielun alueella koettujen vaikutusten ”profetiaksi” hyväksyminen on jumalaton taikauskoa. Sille ei ole mitään raamatullista tukea ja se on vaarallisen typerä tapa oppia tuntemaan Herran tahtoa.

3 Jokainen uskonnollinen kokemus tulee arvioida Raamatun valossa. Tätä periaatetta ei tule käyttää käänteisesti.

4 Koska Raamatun ensisijaisuuden periaate (Prima Scriptura) näkee Jumalan Sanan ainoastaan ensisijaisena eikä lopullisena ja riittävänä, tulee se hylätä teoriassa ja käytännössä. Sekä roomalaiskatoliset traditioineen ja Magisteriumineen että karismaatitot heidän sisäisine subjektiivisine kokemuksineen toimivat Raamatun ensisijaisuuden periaatteella. Tämän sijasta tulee Raamattua yksin (Sola Scriptura) uskoa, opettaa ja soveltaa käytäntöön.

5 Ulrich Zwingli aloitti palvelutehtävänsä saarnaamalla jae jakeelta Matteuksen evankeliumin. Hänen jalanjäljissään tulee Raamatun julistaminen ja opettaminen tehdä siten, että se on jatkuvaa (lectio continua) eikä valittuihin yksittäisiin teksteihin (lectio selecta) perustuvaa. Näin tulee varmistetuksi se, että Jumalan kansa kuulee kaiken Jumalan tahdon.

6 Vaikka Jumalan voima ja viisaus on selkeästi nähtävillä luonnossa, vain Raamattu ilmoittaa Jumalan kolmiyhäteisenä Pelastajana.

7 Pyhän Hengen työstä erotettuna Jumalan Sana jää hullutukseksi sille, joka ei usko.

8 Korkeampaa tietoa Raamatun ulkopuolelta etsivä ei tule koskaan kokemaan Kristuksen täyteyttä.

9 Historiallis-kriittinen metodi (kriittikiinsä, analogiansa ja vertailunsa kanssa) ei ole pelkästään historiallisen tutkimuksen työkalu, vaan se on maailmankatsomuksellinen tulkintavalta, joka kapinoi olemuksellaan Jumalan jumalallisuutta vastaan.

10 Jumalan määräämä tapa saavuttaa vihamielinen maailma on evankeliumin julistaminen. Tämä sanoma on yksille suuri kompastuskivi ja toisille täyttä hullutusta.

11 Koska Raamattu on Jumalan Sana, on se erehtymätön aivan kuin Jumala itse on erehtymätön. Tämän takia kukaan ihminen tai seurakunta ei voi antaa sille Jumalan Sanan asemaa, koska tämä tarkoittaisi inhimillisen järjen korottamista Jumalan yläpuolelle.

12 Raamatun erehtymättömyys ei ole mikään erityislaatuinen opetus eikä raamatuntulkinnan kehällisiä asioita. Jeesus Kristus itse vahvisti Raamatun erehtymättömyyden.

Sola Fide - Yksin Usko

13 Todellinen usko ei ole pelkästään järjen tasolla olevaa myöntymistä evankeliumin pääkohtiin. Se sisältää toisen luottamuksen evankeliumissa tarjotun Kristukseen.

14 Pelastavaan uskoon sisältyy tieto (notitia), myöntyminen (assensus) ja luottamus (fiducia).

15 Aito usko kestää ja säilyy.

16 Uskon ja uskollisuuden välille ei tule laittaa yhtäläisyyserkkejä. Uskon kohteena on Herra Jeesus Kristus. Uskollisuuden lähteenä on usko Kristukseen.

17 Pelastava usko Jeesukseen saa aikaan uskollisuutta uskovassa eikä toisinpäin.

18 Kristittyjen vanhurskauttamisen syy viimeisenä päivänä tulee olemaan sama kuin heidän uudestisyntymisensä hetkellä eli yksin usko Kristuksen persoonaan ja työhön. Puhuttaessa tämänhetkisestä vanhurskauttamisesta ja lopullisesta vanhurskauttamisesta on raamatullinen näkemys vanhurskauttamisesta yksin uskosta kadotettu.

19 Ei ole olemassa pelastavaa Jumalan tuntemista ilman uskoa Jeesukseen Kristukseen.

20 Pelastava usko ei piilota syntisen häpeää minkään inhimillisten, papillisten, uskonnollisten eikä moraalisten viikunanlehtien taakse. Tämän takia todellinen roomalaiskatolinen ei voi olla todellinen kristitty.

21 Usko on ainut vanhurskauttamisen väline. Usko ei ole ansiollista.

22 Vanhurskauden tavoittelu on seurausta vanhurskaaksi lukemisesta.

23 Vanhurskauttamista yksin uskosta ei voi koskaan menettää, koska se on Jumalan teko.

24 Vanhurskauttaminen yksin uskosta ei koskaan tapahdu vuodattamalla vanhurskautta, vaan lukemalla syntisen synti Kristukselle ja Kristuksen vanhurskaus uskovan hyväksi.

25 Koska Raamattu on täysin riittävä Kristuksen tuntemiseen ja Häneen uskumiseen, hylkäämme uskomuksen pelastuksen saavuttamisesta Kristuksessa sakramenttien, näkyjen tai unien kautta.

26 Usko katsoo kaikessa Kristukseen eikä ollenkaan itseensä. Se sitoo itsensä Jumalan Sanaan.

Sola Gratia - Yksin Armo

27 Jumalan armo on syy lunastetun syntisen uskolle eikä toisinpäin.

28 Ne, jotka ajattelevat armon vapauttavan velvollisuudesta kuolettaa jumalattomuuden ja maailmalliset himot, eivät ole ymmärtäneet pyhän Jumalamme armon ydintä.

29 Armoa ei tule sekoittaa ansioon millään tavalla. Aivan kuin laki ja evankeliumi ovat toisistaan erillään, ei armoa voi ansiota voi tavata samanaikaisesti. Armioliolaisuus on tämän erottelun vääristymä, vaikka he kuinka väittäisivät toisin.

30 Uudistuneen keskittymisen armoon tulee näyttäytyä korostamalla häntä, joka on täynnä armoa ja totuutta eli Jeesusta Kristusta. Mystillisiä impulsseja kääntyä sisäänpäin ilmestysten saamiseksi tulee vastustaa.

31 Se, joka todella ymmärtää armon, tulee ylistämään sitä ”Armona suurena ihmeellisenä”.

32 Armo nöyryttää meidät, koska se annetaan suvereenisti ja vapaasti.

33 Jos omaatuntoasi ei vaivaa synnin tekeminen tottuneesti, niin se ei johdu suuremmasta armon ymmärtämisestä, vaan sen tulisi olla syy itsetutkiskeluun.

34 Sanoma Jumalan armosta on yksinkertainen ja voimakas. Tästä syystä sitä tulee julistaa uskollisesti ilman halua miellyttää ihmisiä.

35 Ne, jotka verhoavat evankeliumin ihmismokkeluuteen, vähentävät sen voimaa eivätkä lisää sitä.

36 Ihminen syntisessä ja langenneessa luonnossaan ei tule koskaan kääntymään ja uskomaan. Ihminen ei pysty toimimaan yhteistyössä Jumalan kanssa pelastaakseen itsensä. Jumala yksin pelastaa armosta.

37 Jumala yksin etsii ja vetää syntisiä hänen Poikansa kautta, joka tuli pelastamaan kadotetut.

38 Jumala pelastaa monergistisesti. Pelastus on hänestä, hänen kauttaan ja yksin hänessä.

39 Armo ajaa kohti pyhyyttä, hyvyyttä, jumalisuutta ja vanhurskautta. Ilman tätä armoa ei aito sydämen muutos ole saavutettavissa.

Solus Christus - Yksin Kristus

40 Seurakunnan tulee julistaa Kristusta jokaiselle heimolle ja kansalle, koska hän on syntisen ainut pelastuksen toivo.

41 Kirjoitetun Sanan julistamisen tulee korostaa Jeesuksen Kristuksen, lihaksi tulleen Sanan, persoonaa ja työtä.

42 Kristus, viimeinen Aatami, täytti sen, mikä oli ihmiselle mahdotonta. Hän sai aikaan iankaikkisen lunastuksen. Ainut ihmisen osuus pelastuksessa on synty.

43 Pelastava armo löytyy ainoastaan Jeesuksen Kristuksen persoonaan ja työssä. Kaikki muut uskonnot johtavat kadotukseen.

44 Pelastus täytyy saavuttaa Kristuksen kautta. Se ei ole saatavilla ihmisille tekojen, tradition eikä uskonnon kautta.

45 Ihmiskunnan todellinen ongelma ei ole yksinäisyys, matala itsetunto, masennus eikä mikään yksilön ongelma, joka saa hänet tuntemaan itsensä enemmän uhriksi kuin lain rikkojaksi, vaan synty. Näin ollen ainut ratkaisu ihmiskunnalle on jumalihminen Jeesus Kristus.

46 Kristuksen ristinkuolemassa Golgatalla on sijaishyvitys nähtävillä hänen vuodatetun verensä kautta.

47 Enemmän tai myöhemmin tulee jokaisen polven notkistuman Jeesuksen Kristuksen edessä ja tunnustaman hänet Herraksi.

48 On vain kaksi vaihtoehtoa sille, joka ilmestyy Kristuksen eteen tuomionpäivänä. Halveksuva vastustus tai rakastava ylistys.

49 Julistamalla itsensä ainoaksi pelastajaksi HERRAMME Jeesus Kristus paljastaa muinaiset uskonnot, modernin humanismin ja postmodernistisen relativismin kokonaisuudessaan valheiksi.

50 Rooma jatkaa sen opettamista, että pyhiinvaellukset, aneet ja kiirastuli vähentävät ajallista rangaistusta synnistä. Mitkään näistä eivät ole tarpeen todelliselle uskovalle, koska hän on liitossa Kristuksen kanssa.

51 Meitä on siunattu Jeesuksessa Kristuksessa kaikella hengellisellä siunauksella taivaasta. Näin olen ”Solus Christus” eli Kristus yksin poisulkee kaiken ”Jeesus ja...”, koska Isä on antanut meille kaiken Pojassaan.

Soli Deo Gloria - Kunnia Yksin Jumalalle

52 Kolmiyhäteinen Jumala on kirkastettu täydellisesti itsessään.

53 Jumala ei luonut meitä siksi, että hän oli tylsistynyt tai yksinäinen. Hän loi meidät siksi, että hän voisi kirkastaa itseensä.

54 Jeesuksen Kristuksen tehtävä maan päällä Jumalan kirkastamiseksi tuli täytetyksi.

55 Jumalan kunniaassa on kaikki se, mikä on todella ylistyksen arvoista, ja mitä meidän tulisi tavoitella. Tämän takia hän ansaitsee meidän ihmetystämme, kiinnostustamme ja ilomme lähteenä olemista enemmän kuin mikään maallinen houkutus tai nautinto.

56 Koska kadonneiden pelastus ja pyhien pyhittyminen ei ole ihmistekoa, saa Jumala yksin kaiken kunnian.

57 Jumalan kirkkaus tulee ilmi samanaikaisesti kaikissa hänen ominaisuuksissaan ja täydellisyyksissään. Tämä tapahtuu luomisessa, kaitselmuksessa ja hänen suuressa pelastuksessaan.

58 Jumala on viisaudessaan hylännyt ihmisviisauden väliseenä hänen tuntemiseensa ja kirkastamiseensa. Myös ”kristillisten” akateemikoiden tulisi alistua tähän jumalalliseen totuuteen.

59 Jumala ansaitsee kunnian hänen majesteettisesta luomistyöstään, jonka hän teki kuudessa päivässä Sanansa voimalla.

60 Seurakunnan tulee vastaanottaa ja omaksua saarnatun sanoman hullutus ainoa sille annettuna voimana, jonka kautta pelastus saavutetaan ja Jumala tulee eniten kirkastetuksi.

61 Korkein ilmaisu ihmisestä kirkastamassa Jumalaa ilmenee Jeesuksen Kristuksen kuuliaisuudessa ja alistumisessa Länsänsä tahtoon.

62 Kristillisen evankelioinnin päämäärä ei ole saavuttaa niiden ihmisten hyväksyntää ja arvostusta, jotka ovat mieleltään lihallisia, vaan kirkastaa Jumalaa kutsumalla syyllisiä syntisiä kääntymyksen ja uskomaan yksin Kristukseen.

63 Viimeaikaiset paavit, joiden itsestään käyttämiin nimityksiin kuuluvat ”Pyhä Isä”, ”Suuri Sillanrakentaja” ja ”Kristuksen sijainen”, asuvat samassa Vatikaanissa, pitävät samaa kruunua ja pilkkaavat Jumalan kunnia samassa määrin kuin heidän keskiaikaiset edeltäjänsä.

64 Tässä ajassa Jumalan kunniaa tavoittelevien ja Herraa Jeesusta Kristusta palvelevien pitää paljastaa ekumeeninen petos ja kutsua parannukseen kaikkia niitä, jotka uskovat ja seuraavat roomalaiskatolista oppia. Rakkaus velvoittaa evankelioimaan roomalaiskatolisia yhtä lailla kuin juutalaisia ja muslimeita.

65 Jumala ei ole ihmiselle keino tulla suureksi. Päin vastoin, ihminen on luotu kunnioittamaan ja kirkastamaan Luojaansa.

66 Pelastus on niin suuri ja mahtava, että vain Jumala voi tarjota sen. Loukkaus häntä kohtaan tulee tynnyttää ja hänen tuomionsa tulee poistaa. Hän valitsee, hän kutsuu, hän pyhittää ja hän kirkastaa. Kaikki hänen omaksi kunniaukseen.

67 Korkein päämäärä kaikessa opetuslapseudessa, sielunhoidossa ja pyhityksessä ei ole ihmisen ongelmien ratkaiseminen tai vähentäminen, vaan Jumalan kirkastaminen.

68 Jumalaa tulee kirkastaa sekä hengellisessä että maallisessa, koska näiden kahden välillä ei ole eroa.

69 Jumalalla on kaikki oikeus kirkastaa itsensä. Ihmisellä on kaikki velvollisuus kirkastaa Jumalaa.

Ekkllesia - Seurakunta

Koska uskonpuhdistajat opettivat meille, että uskonpuhdistuksemme tulee olla aina jatkuvaa, olemme kirjoittaneet seuraavat teesit seurakunnan rakennukseksi.

70 Roomalaiskatolinen kirkko on väärässä väittäessään, että ainoastaan he pystyvät tulkitsemaan Raamattua oikein.

71 Roomalaiskatolisella kirkolla ei ole välittävää roolia pelastuksessa.

72 Roomalaiskatolinen kirkko on perustettu ihmisten perinnäissäännöille, mikä pitää sisällään Magisteriumin ja paavi-instituution. Näin se on asetunut vastustamaan Raamattua ja kieltää Jeesuksen Kristuksen, hänet, joka on todellisen seurakunnan (ecclesia) ainoa Pää.

73 Kristittyjen tulee vastustaa houkutusta olla synnillisesti yhteistyössä ja kantaa vierasta iestä uskosta osattomien kanssa, vaikka he tunnustaisivatkin abortin, eutanasian ja homoseksuaalisuuden synniksi. Totuuden tulee olla ennen yhteyttä.

74 Jumalan seurakuntaa tulee johtaa raamatullisilla periaatteilla eikä liike-elämän menetelmillä tai sosiologialla.

75 Seurakunnan ei tule veloittaa rahaa Jumalan Sanan jakamisesta opetuslapseuttamisessa tai sielunhoidossa. Palvelutehtävän ei tule olla tapa tehdä voittoa.

76 Paikallisseurakunnan tulisi tukea mahdollisuuksien mukaan julistus- ja opetustyössä olevia pastoreitaan, jotta he voisivat keskittyä täysin palvelutehtäväänsä.

77 Seurakunnan työntekijän auktoriteetti ei mene Raamattua pidemmälle.

78 Lukumäärälliset, rahalliset ja muut mittavat tilastot merkkeinä todellisesta seurakunnan kasvusta tulee hylätä.

79 Sosiaalinen evankeliumi on liian lyhytnäköistä Kristuksen seurakunnalle. Kolmiyhäteisen Jumalan tekemää lunastusta tulee julistaa. Köyhät voidaan ruokkia, mutta ilman anteeksiantoa he joutuvat silti iankaikkiseen kadotukseen.

80 Kristittyjen tulee rakastaa lähimmäistään ja tehdä hyviä tekoja. Seurakunnan tehtävänä ei kuitenkaan ole kulttuurin transformatio.

81 Seurakunnan tulee julistaa evankeliumia. Se on ainutlaatuinen sanoma eikä mikään elettaväksi tarkoitettu elämäntapa. Ainoastaan Jeesus pystyi elämään täydellisen elämän ja hänelle julistustyö oli ensisijainen tehtävä.

82 Palvelutyössä huomion tulee kiinnittyä Jumalan tekoihin meidän puolestamme eikä pelkästään Jumalan tekoihin meissä.

83 Seurakunta on kertakaikkisesti Raamatussa ilmoitetun totuuden pylväis ja perustus.

84 Suurin lähetystehtävä oli se, kun Isä lähetti Pojan antamaan henkensä lampaiden puolesta ja pelastamaan heidät.

85 Herraansa seuratan tulee seurakunnan tehdä opetuslapsia sille annetun lähetyskäskyn mukaisesti.

86 Opetuslapseuttaminen alkaa evankelioinnilla ja jatkuu opettamalla kaikkea Jumalan tahtoa.

87 Jokaisella todellisella uskovalla on sama tehtävä ja etuoikeus tehdä lisää opetuslapsia Jeesukselle Kristukselle. Jokainen uskova on kokoaikaisessa palvelutyössä.

88 Opetuslapseuttamisen tulee sisältää ehdottoman tärkeänä elementtinä uskollisten miesten kouluttamisen palvelutyöhön. Seurakunnan vanhinten tulee ymmärtää, miten tärkeää on uskollisten miesten sukupolvesta toiseen jatkaa palvelutyö sekä sitoutua edistämään sitä. Paikallisseurakunnan tulevaisuus riippuu siitä.

89 Jokaisen jäsenen opetuslapseuttamisen ja uskollisten opetuskykyisten miesten kouluttamisen tulisi olla jokaisen pastorin erityisen huomion kohde. Tällä tavoin uskossa kasvaneita miehiä voidaan lähettää saarnaamaan ja istuttamaan uusia seurakuntia.

90 Vanhinten monilukisuus ei ole vain yksi tapa järjestää seurakunnan johtaminen. Se on ainut raamatullinen tapa paimentaa Kristuksen seurakuntaa.

91 Niin kutsutujen satelliitiseurakuntien tulisi tavoitella itsenäisten seurakuntien asemaa sekä pyrkiä vanhinten monilukisuuteen.

92 Saarnojen katsominen ja kuunteleminen, suoratoistona tai tallenteena, ei koskaan voi korvata lampaansa tuntevan ja heistä välittävän Kristuksen alaisen paimenen saarnaamista.

93 Seurakunta, joka vain olettaa tuntevansa evankeliumin tässä sukupolvessa, tulee unohtamaan ja laiminlyömään sen seuraavassa.

94 Jatkakoon seurakunta lepäämistä Jumalan armossa Jeesuksen Kristuksen paluuseen asti. Aamen. Tule Herra Jeesus!

95 Kirkastettu seurakunta ei tule koskaan väsymään julistaessaan: ”Karitsa, joka on teurastettu, on arvollinen saamaan voiman ja rikkauden ja viisauden ja väkevyyden ja kunnian ja kirkkauden ja ylistyksen”

Herran vuonia 2017